

ГЕРГЬОВДЕНЬ — ДЕНЬ НА БЪЛГАРСКАТА ХРАБРОСТЪ

Гергьовдень е День на храбростта — день на победната българска войска. Въ тоя день по цѣлата българска земя тѣхната камбани и кѣнти стегнатата войнишка пѣсень; Охридъ трепери отъ твърдата стѣпка на войскаритѣ, въ Кавала отека бурното българско „ура“, а сбититѣ войнишки редици разпалватъ възторга на добруджанци. Тогава въ сърдцето на цѣлъ единъ народъ оживѣва и пламтивѣрата въ утрешния день.

Защото българската войска носи героичнитѣ завети на славното ни минало. Българскиятъ боецъ презъ войнитѣ е проявявалъ невиданъ героизмъ и съ чувовни подвизи е изплелъ вѣнеца на една блѣскава бойна епопея. Съ стихиенъ устремъ желѣзнитѣ пехотни полкове и бурната конница прекосиха надлъжъ и на ширъ Балканския полуостровъ и съ кости и кръвъ очертахъ светитѣ пѣтеки, които водѣха къмъ всебългарското обединение.

Сивитѣ редици на неустра-

шимитѣ родни герои презъ Свѣтовната война се огледаха въ водитѣ на Бѣло море, а сѣнката на българското знаме се потопа въ синия Адриатикъ.

Храбъръ и издрѣжливъ, воденъ отъ неутолимата жажда да побеждава, българскиятъ войникъ при най-тежки условия е показалъ рѣдки качества.

И вѣрата за победа никога не е напускала българския народъ, защото днешната българска войска живѣе съ славнитѣ и блѣскави спомени за опълченцитѣ отъ Шипка, вдъхновява се отъ тѣхния жертвенъ подвигъ и следва неотклонно тѣхния пѣтъ.

Орлетата съ гордостъ и упование гледатъ на родната войска и съ синовна обичъ следятъ нейнитѣ желѣзни стѣпки. Въ славнитѣ български войскари тѣ виждатъ своитѣ по-голъми братя, по чийто пѣтъ ще трѣгнатъ и отъ чийто рѣще ще взематъ бойнитѣ знамена, за да ги развѣятъ победно надъ цѣлата българска земя.

